

किंच निष्कामभजनेऽप्रार्थिताएव सर्वकामा भवन्ति सकामभजने तु कामितमात्रमनित्यं चेत्याह यास्त्रीतस्य उक्तलक्षणस्य तव पादसरोरुहस्यार्हं पूजामेव कामयेत् न फलांतरं सा अखिलेषु कामेषु लंपटा सर्वाङ्कामान् प्राप्नोतीत्यर्थः ईप्सितमीप्सितो फलांतरमाप्तुमपेक्षितः सन् अर्चितश्चेत्तर्हि तदेवैकं रासिददासि किंच यद्यतः फलभोगानंतरं भग्याश्चायाचितोऽर्थो यस्य सा प्रतप्यते दुःखं प्राप्नोति तदेव रासि न तु नित्यम् ॥ २१ ॥ ननु मार्हणे कुतः सर्वकामप्राप्तिः त्वमेव कामार्थिभिः सेव्यसे अत आह मत्प्राप्तये ब्रह्मादयस्तपस्तप्यन्ते कुर्वन्ति कथं भूताः ऐन्द्रिये सुखे धीर्येषामलुक् समासः तथाऽपि भवत्पादपरायणादृते मां न विदन्ति मत्कटाक्षविलसितविभूतिं न लभन्त इत्यर्थः यतः त्वय्येव हृदयं यस्याः साऽहं त्वत्परं तत्र त्वात्त्वदनु

यातस्य ते पादसरोरुहार्हं नि कामयेत् साऽखिलकामलंपटा ॥ तदेव रासीप्सितमीप्सितोऽर्चितो यद्ब्रह्म याश्चा भगवन् प्रतप्यते ॥ २१ ॥ मत्प्राप्तयेऽजेशसुरासुरादयस्तप्यन्त उग्रं तप ऐन्द्रिये धियः ॥ ऋते भवत्पादपरायणान् मां विदं त्यहं त्वत् हृदयाय तोऽजित ॥ २२ ॥ सत्त्वं ममाप्यच्युतशीर्णिं वंदितं करांबुजं यत्त्वदधायि सात्त्वताम् ॥ विभर्षिं मालक्ष्मवरेण्यमायया कर्द्विश्वरस्ये हितमूहितुं विभुरिति ॥ २३ ॥ रम्यके च भगवतः प्रियतमं मात्स्यमवताररूपं तद्वर्षपुरुषस्य मनोः प्राक् प्रदर्शितमसि दानीमपि महता भक्तियोगेनाराधयतीदं चोदाहरति ॥ २४ ॥ ॐ नमो भगवते मुख्यतमाय नमः सत्त्वाय प्राणायौजसे सहसे बलाय महामत्स्याय नम इति ॥ २५ ॥ अंतर्बहिश्चाखिललोकपालकैरदृष्टरूपो विचरस्युरुस्वनः ॥ स ईश्वरस्त्वं यद्ददं वशेन यन्नाम्ना यथादारुमयीं नरः स्त्रियम् ॥ २६ ॥

वर्तिनमेव विलोकयामिनान्यमित्यर्थः ॥ २२ ॥ इदानीं कृपां प्रार्थयते सत्त्वमिति यद्ब्रजनं विना न कश्चित्पुरुषार्थः सत्त्वम् त्वदितित्वया यत्करांबुजं सात्त्वतां भक्तां नांशीर्णिं आधायि कृपयान्यस्तं तन्ममापि शीर्णिनिधेहीति शेषः कथं भूतं वंदितं सर्वकामवर्षित्वेन सद्भिस्तुतम् न च मयितवानादरः यतः हेवरेण्य मां वक्षसिलक्ष्म विभर्षि अहो चित्रमेतत् मयिकेवलमादरमात्रं भक्तेषु तु परमाकृपा अत ईश्वरस्य तव यन्मायया ईहितं तत्को वितर्कयितुं समर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सत्त्वाय सत्त्वप्रधानाय मुख्यतमाय प्राणाय सूत्रात्मने ॥ २५ ॥ उरुः स्वनो वेदात्मको नादो यस्य यद्ददं विश्वं ब्राह्मणादिनाम्ना विधिनिषेधालंबनभूतेन वशेऽनयत् नियमितवान् सत्त्वमीश्वरः तथा च श्रुतिः तस्य वाक्यं तं निर्नामानि दामानीति ॥ २६ ॥